

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Yeshua prayed that His disciples would be unified—a unity expressed through love and devotion, not ecumenical connection.

Unity of the Believers

During His farewell discourse, Yeshua prayed that we might be one in Him and in the Father:

I in them and You in Me, that they may be perfected in unity, so that the world may know that You sent Me, and loved them, even as You have loved Me. (John 17:23)

When He prayed this prayer, He had only the men with Him in the room. Since then, faith in Him has grown to encompass the world, a faith as broad and diverse as the earth itself. The world has believed and is continuing to come to believe that God has sent Messiah.

The Master's prayers do not go unanswered. He prayed that every disciple and every believer might be unified. What kind of oneness is this? The various beliefs and religious movements that have sprung from the Gospels have demonstrated anything but unity. Already by the second century, those who identified themselves as Christians fractured into sects, divisions, and heresies. The situation has scarcely improved since then. The oneness of which the Master spoke was not collegial, theological, or ecumenical. He spoke of a spiritual connection caught up into the mystical unity He shared with the Father. That spiritual unity transcends the surface differences that separate and divide His true disciples. Just as the Father is in Messiah and Messiah is in the Father, so too, we are all joined together in a common bond with Father and Son by means of the Way, the Truth, and the Life, which is Messiah.

Sincere and God-fearing disciples of Yeshua often have vast differences in how they apprehend, understand, and explain truth. We differ in the way we formulate our creeds and practice our convictions, and for the most part, these differences are substantial. They are usually not

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Yeshua bad dat Zijn discipelen één zouden zijn - een eenheid die tot uitdrukking komt door liefde en toewijding, niet door oecumenische verbondenheid.

Eenheid van de gelovigen

Tijdens Zijn afscheidsrede bad Yeshua dat wij één zouden zijn in Hem en in de Vader:

Ik in hen en Gij in Mij, opdat zij volmaakt worden in eenheid, opdat de wereld weet, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt. (Johannes 17:23)

Toen Hij dit gebed bad, had Hij alleen de mannen bij Zich in de kamer. Sindsdien is het geloof in Hem uitgegroeid tot een geloof dat de hele wereld omvat, een geloof dat zo breed en divers is als de aarde zelf. De wereld heeft geloofd en gelooft nog steeds dat God de Messias heeft gezonden.

De gebeden van de Meester blijven niet onbeantwoord. Hij bad dat iedere discipel en iedere gelovige vereend mocht zijn. Wat voor eenheid is dit? De verschillende geloofsovertuigingen en religieuze bewegingen die uit de Evangeliën zijn voortgekomen hebben allesbehalve eenheid laten zien. Reeds in de tweede eeuw vielen zij die zich als christenen identificeerden uiteen in sekten, verdeeldheden en ketterijen. De situatie is sindsdien nauwelijks verbeterd.

De eenheid waarover de Meester sprak was niet collegiaal, theologisch of oecumenisch. Hij sprak van een geestelijke verbondenheid, opgenomen in de mystieke eenheid die Hij met de Vader deelde. Die geestelijke eenheid overstijgt de oppervlakkige verschillen die Zijn ware discipelen scheiden en verdelen. Net zoals de Vader in de Messias is en de Messias in de Vader, zo zijn ook wij allen verbonden in een gemeenschappelijke band met Vader en Zoon door middel van de Weg, de Waarheid en het Leven, welke de Messias is.

Oprechte en Godvrezende discipelen van Yeshua hebben vaak grote verschillen in hoe zij de waarheid opvatten, begrijpen en uitleggen. We verschillen in de manier waarop we onze geloofsbelijdenissen formuleren en onze overtuigingen in praktijk brengen, en voor het grootste deel zijn deze verschillen substantieel. Het

insignificant issues that can be dismissed in favor of a vague ecumenicalism. Instead, they are substantial differences that often preclude the possibility of mutually edifying, peaceful fellowship.

Despite that, the Master commands us to endeavor to live out that spiritual unity in the flesh, in our relationships with one another. The disciples of Yeshua are to love one another with fierce devotion, as Yeshua loved them. Messianic Jewish pioneer Paul Philip Levertoff remarks:

The test of true love for Him is love for the brethren. This is His only commandment to His disciples: that those whom the Father has given Him should "all be one, as Thou Father are in Me and I in Thee" (John 17:11, 21-23). It is His ultimate and highest aim. He died in order "to gather together in one the children of God that were scattered abroad" (John 11:52). All His gifts to them—"the name of God," His glory—have this end in view ... this perfect achdut ["unity"] is founded on the oneness of Jesus with the Father. It is a reciprocal giving and receiving. This unity of the disciples will be the best proof to the world that God has sent Him (John 5:21). The world cannot awaken true love and unity among men, but it can recognize them. The world will know that "Thou lovedst them (the disciples) even as Thou lovedst Me." (Love and the Messianic Age)

As God's love enables Jesus to love, so does the love of Jesus enable them to love. As Jesus cannot work without God, so they cannot work without Jesus. As Jesus gives to them what God has given to Him, so they give to one another what Jesus has given to them. The love which He awakens in them consists in this willingness and ability to give. From this reciprocal giving and receiving, the fellowship's unity is derived. (Love and the Messianic Age)

zijn meestal geen onbeduidende kwesties die kunnen worden afgedaan ten gunste van een vage oecumene. In plaats daarvan zijn het wezenlijke verschillen die vaak de mogelijkheid van een wederzijds opbouwende, vreedzame gemeenschap in de weg staan.

Desondanks beveelt de Meester ons om te trachten die geestelijke eenheid in het vlees te beleven, in onze relaties met elkaar. De discipelen van Yeshua moeten elkaar met vurige toewijding liefhebben, zoals Yeshua hen liefhad. Messiasbelijdend Joodse pionier Paul Philip Levertoff merkt op:

De test van ware liefde voor Hem is liefde voor de broeders. Dit is Zijn enige gebod aan Zijn discipelen: dat zij, die de Vader Hem gegeven heeft, "allen één zijn, gelijk Gij Vader in Mij zijt en Ik in U" (Johannes 17:11, 21-23). Het is Zijn ultieme en hoogste doel. Hij stierf om "de kinderen Gods, die verstrooid waren, te verzamelen in één" (Johannes 11:52). Al Zijn gaven aan hen - "de naam van God", Zijn heerlijkheid - hebben dit doel voor ogen ... deze volmaakte achdut ["eenheid"] is gebaseerd op de eenheid van Jezus met de Vader. Het is een wederkerig geven en ontvangen. Deze eenheid van de discipelen zal het beste bewijs zijn voor de wereld dat God Hem gezonden heeft (Johannes 5:21). De wereld kan ware liefde en eenheid onder de mensen niet opwekken, maar zij kan ze wel herkennen. De wereld zal weten dat "Gij hen (de discipelen) liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt." (Liefde en het Messiaanse Tijdperk)

Zoals de liefde van God Jezus in staat stelt lief te hebben, zo stelt de liefde van Jezus hen in staat lief te hebben. Zoals Jezus niet kan werken zonder God, zo kunnen zij niet werken zonder Jezus. Zoals Jezus aan hen geeft wat God aan Hem gegeven heeft, zo geven zij aan elkaar wat Jezus aan hen gegeven heeft. De liefde die Hij in hen opwekt, bestaat in deze bereidheid en dit vermogen om te geven. Uit dit wederkerig geven en ontvangen vloeit de eenheid van de gemeenschap voort. (Liefde en het Messiaanse Tijdperk)

